

Våtmarkerna – Stränderna

Våtmarker kallas områden där vatten under en stor del av året, finns nära, under, i eller strax över markytan. Man brukar också räkna in vegetationstäckta vattenområden. Stränderna runt Fageredssjön och stora delar av sjön är alltså våtmarker.

I den här gränsen mellan öppet vatten och land finns det goda förutsättningar för ett rikt växt- och djurliv. Vegetationen varierar och man talar om strandängar, mader, vassar, flytblads- och undervattensvegetation. Miljöerna övergår i varandra.

Strandängar är ängsvegetationen som ibland översvämmas. Den är fuktig under större delen av året. Här kan finnas pors eller

videarter. Exempel på detta finns i norra delen av Fageredssjön.

Mader är under större delen av året blöta. Här bildas torv. Torven är ofta uppblandad med sediment. Mader kallas ibland även strandkärr. Typiska arter är rörflen, kärrsilja, madrör och starr. Sannolikt har södra Fageredssjön haft ungefär denna karaktär. Torvbildning har konstaterats här

Vassarna, flytblads- och undervattensvegetationen tillhör vattenstranden eller bottarna. Vanlig vass är karaktärsväxt. Andra arter i dessa miljöer är sjösäv och sjöfräken. I flytbladszonen finns näckrosor och olika natearter. En stor del av Fageredssjön har sådan miljö.

Fageredssjön

Fageredssjön är en mindre sjö kantad av lövskog och ängsmark. Sjön har aldrig varit försurad vilket bland annat beror på att det finns snäck- och musselskal i området. Sådana sjöar har nästan alltid skyddsvärda arter. De flesta andra sjöar i regionen har varit eller är försurade vilket gör Fageredssjön ovanlig. Detta gör att sjöns naturvärde är större än vad den hade varit annars

Vattnets surhet påverkar balansen mellan vattenlevande organismers inre och omgivningen.

Surheten styr också i vilken form t. ex. metaller finns i vattnet. Särskilt viktigt är om aluminium finns löst eller inte.

När vattnet är surt finns aluminium i en giftig form.

Provfiske utfördes i sjön under 2004. Resultatet av provfisket kan sammanfattas med att det inte fanns så många olika fiskarter men att det fanns många fiskar i förhållande till sjöns storlek. De fiskarter man funnit i sjön är mört, abborre, ruda, sutare, gädda och ål.

Ängar och naturbetesmarker

Ängen är levande kulturhistoria! En äng är en ogödslad, naturlig slåttermark. Tidigare slogs ängen med lie och gav vinterfoder till djuren. Ängsmarkerna har minskat kraftigt sedan förra seklet. Idag finns det endast små spillror kvar av det som en gång satte präg på odlingslandskapet. Skötsel i form av slåtter är en förutsättning för att ängens örter och insekter skall överleva. Slåttern ger stor artrikedom och ängen fungerar därför som en genbank.

Kommunens parkavdelning har under flera år skött gravfältet öster om sjön med slåtter.

Naturbetesmarker är bland de mest artrika markerna i vårt land. För att det skall växa bra krävs årlig avbetning och högt betetryck. Detta ger ett rikt växt- och djurliv. Betet gör att ingen art kan ta överhanden utan många arter samsas på liten yta. Lång tids betesdrift bidrar också till artrikedom. De växter och djur som utvecklats på en plats som betats under lång tid, så kallad kontinuerlig hävd, blir en sorts ”levande fornminnen”. Sådana marker finns på olika håll runt Fageredssjön. En del finns runt stigen vid forngravarna men det mesta finns i de torrare partierna av betesmarkerna vid sjön.

